

RELIGIA KL. I (1 grudnia) – 2 tematy

Temat: Wybrać wiarę, by być szczęśliwym.

Zapoznaj się z tekstami z podręcznika (s. 52-53).

Następnie przeczytaj uważnie poniższy fragment listu apostolskiego papieża Benedykta XVI ogłaszający Rok Wiary i zapisz w zeszycie najważniejsze treści z punktu 9 tego listu.

LIST APOSTOLSKI BENEDYKTA XVI OGŁASZAJĄCY ROK WIARY

9. „Pragniemy, aby ten Rok rozbudził w każdym wierzącym aspirację do wyznawania wiary w jej pełni i z odnowionym przekonaniem, z ufnością i nadzieją. Będzie to też dobra okazja, by bardziej celebrować wiarę w liturgii, zwłaszcza Eucharystii, która „jest szczytem, do którego zmierza działalność Kościoła, i jednocześnie ... źródłem, z którego wypływa cała jego moc”[14]. Jednocześnie pragniemy, żeby świadectwo życia ludzi wierzących było coraz bardziej wiarygodne. Zwłaszcza w tym Roku każdy wierzący powinien ponownie odkryć treść wiary wyznawanej, celebrowanej, przeżywanej i przemodlonej[15], i zastanowić się nad samym aktem wiary.

Nie przypadkiem w pierwszych wiekach chrześcijanie musieli nauczyć się Credo na pamięć. Było ono ich codzienną modlitwą, aby nie zapomnieć o zobowiązaniu przyjętym wraz ze chrztem. Słowami pełnymi znaczenia przypomina o tym św. Augustyn, kiedy w jednej z homilii na temat reddito symboli, przekazania Credo mówi: „Symbol świętej tajemnicy, który otrzymaliście wszyscy razem i który wyznaliście jeden po drugim, jest słowami, na których opiera się, jak na stałym fundamencie, wiara Matki-Kościoła, a fundamentem tym jest Chrystus Pan... Otrzymaliście więc i powtarzaliście to, co wiernie powinniście naśladować, co w duszy i sercu zawsze powinniście przechowywać, co powinniście na łóżach waszych odmawiać, o czym myślicie na placach i miejscach publicznych, o czym także i podczas posiłków waszych nie zapominajcie, strzeżcie tego w sercu, chociaż ciało zasypia”[16].”

Temat: Wiara, która szuka zrozumienia.

Przeczytaj teksty z podręcznika (s. 54-55).

CREDO = WIERZE

Zapoznaj się z historią symbolu wiary:

„Najstarszym wyznaniem wiary jest Skład apostołski. O jego powstaniu zdecydowały dwa czynniki: udzielanie chrztu dorosłym i walka z herezjami.

W pierwszych wiekach chrztu udzielano osobom dorosłym, od których wymagano znajomości podstawowych prawd wiary. Kandydaci do chrztu uczyli się ich na pamięć i odmawiali codziennie rano i wieczorem razem z modlitwą Ojciec nasz. Recytowali wyznanie wiary przed przyjęciem chrztu wobec biskupa i zgromadzonych wiernych.

Inną przyczyną powstania Credo była konieczność przeciwstawienia się herezjom, czyli niewłaściwym próbom interpretowania Objawienia oraz niezgodnego z wiarą Kościoła rozumienia prawd wiary. Symbol wiary stanowi więc kryterium prawowierności głoszonej nauki.

Kto go ułożył? Jego początki sięgają czasów apostołskich i zawierają naukę apostołów. Obecna forma wykształciła się na początku III w. Już w IV w. przekazywano tradycję, przypisującą jego ułożenie apostołom, gdy rozchodzili się z Jerozolimy na krańce świata. Ponieważ było ich dwunastu, zaczęto dzielić

Skład apostołski na 12 artykułów wiary.

Skład apostołski słusznie jest uważany za wierne streszczenie wiary apostołów i stąd należy wyprowadzać pochodzenie jego nazwy (por. KKK 194)”.

Pomyśl:

- Jaki był powód powstania Składu apostołskiego?
- Jaka jest jego treść?
- Kogo przyjmuje się za autorów?
- Kiedy powstał Skład apostołski?

„Równie ważne co Skład apostołski jest Credo nicejsko-konstantynopolitańskie, czyli wyznanie wiary, które w każdą niedzielę recytujemy wspólnie w kościele. Jest ono w porównaniu z Symbolem apostołskim rozszerzoną treściowo formułą wiary. Omawia bardziej szczegółowo pewne treści, których interpretacja sprawiała szczególne trudności. Chodziło głównie o obszerniejsze wyjaśnienie tego, kim jest Jezus Chrystus, jaka jest Jego relacja do Boga Ojca oraz jak rozumieć Osobę Ducha Świętego. To wyznanie wiary nazywa się nicejsko-konstantynopolitańskim, gdyż jest ono efektem obrad dwóch pierwszych soborów powszechnych, które odbyły się w Nicei koło Konstantynopola (325 r.) oraz w samym Konstantynopolu (381 r.). Warto dodać, że to wyznanie wiary jest jedynym symbolem przyjmowanym zarówno przez prawosławnych, jak i katolików oraz protestantów”.

Pomyśl:

- Jaki był powód powstania Credo, czyli mszalnego wyznania wiary?
- Jaka jest jego treść?

- Kogo uznaje się za autorów?
- Kiedy powstało Credo?

WIERZĘ W BOGA, OJCA
WSZECHMOGĄCEGO,
STWORZYCIELA NIEBA
I ZIEMI

I W JEZUSA
CHRYSTUSA,
SYNA JEGO JEDYNEGO,
PANA NASZEGO

KTÓRY SIĘ POCZAŁ
Z DUCHA ŚWIĘTEGO,
NARODZIŁ SIĘ
Z MARYI PANNY

UMĘCZON POD
PONCKIM
PIŁATEM,
UKRZYŻOWAN, UMARŁ
I POGRZEBION
ZSTĄPIŁ DO PIEKIEŁ.
TRZECIEGO DNIA
ZMARTWYCHWSTAŁ

WSTĄPIŁ NA NIEBiosa,
SIEDZI PO PRAWICY
BOGA
OJCA

WSZECHMOGĄCEGO
STAMTĄD PRZYJDZIE
SĄDZIĆ ŻYWYCH
I UMARŁYCH
WIERZĘ W DUCHA
ŚWIĘTEGO

W ŚWIĘTY KOŚCIÓŁ
POWSZECHNY,
ŚWIĘTYCH OBCOWANIE

GRZECHÓW
ODPUSZCZENIE

„Credo zaczyna się od Boga Ojca, ponieważ Ojciec jest pierwszą Osobą Boską Trójcy Świętej; nasz Symbol zaczyna się od wyznania stworzenia nieba i ziemi, ponieważ stworzenie jest początkiem i podstawą wszystkich dzieł Bożych” (KKK 198).

„Syn Boży oznacza jedyną i wieczną relację Jezusa Chrystusa do Boga, Jego Ojca: On jest jedynym Synem Ojca i samym Bogiem. Wiara, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym, jest konieczna, by być chrześcijaninem” (KKK 454).

„Maryja jest powołana do poczęcia Tego, w którym zamieszka «cała Pełnia: Bóstwo, na sposób ciała». Boska odpowiedź na Jej pytanie: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?», mówi o mocy Ducha Świętego: «Duch Święty zstąpi na Ciebie»” (KKK 484).

Cierpienia Jezusa przybrały konkretną formę historyczną. Syn Boży, który stał się człowiekiem, rzeczywiście umarł i został pogrzebany (por. KKK 572, 629).

„Chrystus zstąpił więc do otchłani śmierci, aby umarli usłyszeli «głos Syna Bożego». Wiara w Zmartwychwstanie ma za przedmiot wydarzenie historyczne poświadczone przez uczniów, którzy rzeczywiście spotkali Zmartwychwstałego” (KKK 635, 656).

„Wniebowstąpienie Chrystusa określa ostateczne wejście człowieczeństwa Jezusa do niebieskiego panowania Boga” (KKK 665).

„W dniu sądu na końcu świata Chrystus przyjdzie w chwale, aby doprowadzić do ostatecznego triumfu dobra nad złem” (KKK 681).

„Wierzyć w Ducha Świętego oznacza wyznawać, że Duch Święty jest jedną z Osób Trójcy Świętej, współistotny Ojcu i Synowi” (KKK 685).

„Kościół jest powszechny, ponieważ został posłany przez Chrystusa do całego rodzaju ludzkiego. Po wyznaniu wiary w «święty Kościół powszechny», Symbol Apostolski dodaje «świętych obcowanie» (...).

Kościół jest właśnie komunią świętych” (KKK 831, 946).

„Symbol Apostolski łączy wiarę w odpuszczenie grzechów z wiarą w Ducha Świętego, a także z wiarą w Kościół i w komunię świętych. Chrystus Zmartwychwstały, dając

CIAŁA
ZMARTWYCHWSTANIE

Apostołom Ducha Świętego, udzielił im swojej Boskiej władzy odpuszczania grzechów” (KKK 976).

„Wierzimy mocno i mamy nadzieję, że jak Chrystus prawdziwie zmartwychwstał i żyje na zawsze, tak również sprawiedliwi po śmierci będą żyć na zawsze z Chrystusem Zmartwychwstałym i że On wskrzesi ich w dniu ostatecznym” (KKK 989).

ŻYWOT WIECZNY

„Chrześcijanin, który łączy własną śmierć ze śmiercią Jezusa, widzi śmierć jako przyjście do Niego i jako wejście do życia wiecznego „(KKK 1020).